

- רק יש לבעל מהריוח ולא מהקרן.
- (ב) אם איש נהרג, וקבלו האלמנה והיתומים כסף בעבור ההריגה, האם הבעלי חובות יכולים ליקח כסף זה?
- עיי' בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' פו, דאין להם חלק בזה הכסף הבא למשפחה במקום הריגת אביהם.
- (ג) עיי' בבראשית לב, ה, על פסוק ויירא מאד ויצר לו, ויחץ את העם וגו', הביא הרד"ק מהמדרש (עו, ג) אמר ר' חייא, הרבה למדתך תורה דרך ארץ, שלא יהא אדם מניח את ממונו בזוית אחת (עוד גירסא בבית אחת).
- (ד) בראשית לו, יד, לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן, הביאו החזקוני והרד"ק מתנחומא (ישן וישב יג), וב"ר פ"ד, יג, "הוא אמרה צריך אדם לשאול בשלום דבר שיש לו הנאה ממנו".

ממזר

- (א) עיי' בפרי ישורון (עמוד 299), דהביא מהברכי יוסף (יו"ד סי' רפא) וכן בבית הלל שם, שהממזר אינו מוציא הרבים ידי חובתם, והש"ך שם (סק"ח) כתב דדינו כקטן, דישנם כמה מצות דאינו שייך בהם, ובראשון לציון (יו"ד סי' רפא) השיג עליו, וכן בשו"ת בשמים ראש (סי' שיח) כתב דממזר חייב בכל המצות כישראל, מיהו למנותו כש"ץ אינו נכון, דאין זה כבוד שמים וכבוד הציבור. וכדאיתא בהוריות (דף ד) דאין ראוי למנות ממזר להוראה, דאינו ראוי להמנות לסנהדרין.
- עיי' מ"ש בחת"ס בשו"ת אה"ע ח"ב סי' צד, שו"ת עמודי אש סי' טו אות א, אהבת ציון דרוש ט, שו"ת אבן יקרה ח"ב סי' קכ.

מן

- (א) מאחר דמן משתנה לכל טעם שרצה, אם חישוב לאכול חזיר או שאר איסורין, האם עבר איסורא?
- עיי' בפרדס יוסף תצוה כז (עמוד רפה), דהביא מ"ש החיד"א בס' פתח עינים בחולין דף קט, דאין בזה איסור, ומותר.
- (ב) עיי' במדבר קדמות (עמוד צו), מן, ר"ת מ"עשה נ"סים. ואע"פ דקיל"ן דאין נהנין ממעשה נסים, שאני הכא דהקב"ה נתנו למונותיהם, וזה שאמר הכתוב, הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה, ומאחר שהוא יתברך נותנו, לזה מותר גמור ומצוה ליהנות ממנו, עיי"ש.
- ובהג"ה שם הביא מרש"י תענית דף כד, דהא דאין נהנין ממעשה נסים משום דמנכין לו מזכיותיו, אבל המן שירדו לכל ישראל בזכות משה (כתענית דף ט) אין בו חשש.
- ועיי' בהג"ה בפסקי תשובה (סי' רפ) שהביא מספר הזכות למרן מגור, דאע"פ שאסור ליהנות ממעשה נסים, משום דאיתא שם בברכות (דף